

[Indenrigsministeren.]

det ikke saa meget vedkommer dette Lovforslag, vil jeg gerne sige, at man ikke kan sammenligne disse to Kurser, idet man maa erindre, at til den Kurs, vi opnaaede, skal lægges den meget høje hollandske Stempelafgift. (Hartel: 2 pCt.) — ja, som Konsortiet betalte, og som vi altsaa ikke havde Udgifter til.

Dernæst skal jeg sige, at jeg kan ikke gaa ind paa at anerkende det Udtryk, det ærede Medlem brugte om den vældige Valutabeholdning, Danmarks Nationalbank har. Jeg tror, at for de fleste kyndige vil den Anskuelse være fremherskende, at en Valutabeholdning paa 100 Mill. Kr. ikke er for meget, tværtimod burde det være det normale for et Land som Danmark under de Forhold, hvorunder vi nu lever.

Til det ærede Medlem Hr. Kristen Amby skal jeg sige, at jeg kan ikke gaa med til i Loven at indsætte specificerede Bestemmelser i alle Enkeltheder angaaende de Boligforeninger, der kan komme ind under Loven, det vil ikke være muligt; det ærede Medlem Hr. Krag var ganske klar derover. Jeg kan ikke gaa videre end til i det kommende Udvalg at gøre fuldstændig Rede for de Synspunkter, hvorefter Indenrigsministeriet vil administrere Loven.

Saa har jeg lige et Par Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Krag. Jeg ved ikke, om jeg igen maa begynde med at udtrykke den Glæde, jeg føler over næsten daglig at kunne træffe det ærede Medlem her, det er altid dejligt; det ærede Medlem og jeg har altid haft saa let ved at forstaa hinanden, og derfor vil jeg ogsaa sige til det ærede Medlem, at da han nu er vendt tilbage hertil, har han Pligt til ikke at gøre noget til, at vi misforstaa hinanden, og det gjorde det ærede Medlem, naar han gav Udtryk for, at jeg havde sagt, at Valutaordningen overhovedet ikke fordyrede Materialer.

Nej, jeg har taget til Orde imod dette, at Fordyrelsen af Bygningsmaterialet hovedsagelig skyldes Valutaordningen. Jeg dokumenterede de kolossale Stigninger paa Raastofmarkedet, der har fundet Sted siden 1936 — hvad i øvrigt de fleste ved. Jeg har aldrig sagt, at Valutaordningen ikke fordyrer visse Materialer; det vilde være fuldkommen urimeligt. Paa visse Omraader ønskes det jo ligefrem, bl. a. ogsaa af Partiet Venstre. Hvis vi f. Eks. tager, skal vi sige Jern- og Staalpriserne, saa koster Jernet og Staalet, som anvendes i de danske Bygninger, mere, end det vilde kunne købes for andre Steder end der,

hvor vi er nødt til i Hovedsagen at købe det, i England. Vi er i Henhold til vor Handelstraktat, for at kunne sikre Landbrugets Afsætning, nødt til at købe saa og saa stor en Del af Jernet og Staalet i England. Men Venstrepartiet er virkelig ikke det rette til at bebrejde nogen, at saadanne Ting øver Indflydelse. Det er indlysende, at naar man af Hensyn til Landbrugsafsætningen tvinges til at købe i et Marked, hvor Varerne er dyrere, end de samme Varer er andetsteds, saa virker dette til Fordyrelse af Byggeriet.

Dernæst mente det ærede Medlem, at et vist andet Lovforslag, som ikke i Dag er til Behandling her, var grundlovsstridigt, nemlig Lovforslaget om Opførelse og Udleje af Arbejderboliger. Det er maaske underligt at komme ind paa det her, men jeg vil dog sige, at jeg tror, at Oppositionen skulde opgive dette, hver Gang et Lovforslag forelægges, som den ikke synes om, eller som eventuelt gaar imod visse Interesser, den repræsenterer, da at raabe „grundlovsstridigt“. Det er snart ved at blive Skik; at hver anden Dag, naar der forelægges Lovforslag, skriver og taler man om, at disse Lovforslag er grundlovsstridige. Jeg tror, Virkningen deraf for den store Befolkning vil blive den, at efterhaanden sløves man fuldkommen over for dette, saa at man til sidst siger: Det er det sædvanlige Snak; vi ved godt, at hvis det var grundlovsstridigt, saa gik det selvfølgelig ikke, saa vedtog Rigsdagen det ikke. Men navnlig synes jeg ikke, det ærede Medlem skulde bruge dette Udtryk om det Lovforslag, det her drejer sig om; det var jo i Relation til Problemet, at man fortrinsvis kan vælge Arbejdere, der er arbejdsløshedsforsikrede, men det har det ærede Medlem stemt for Gang paa Gang, naar der var Tale om Grundforbedringslaan. Jeg maa meget beklage det, hvis det ærede Medlem har gjort det i den Tro, at det var grundlovsstridigt. Naar vi har stemt for de paagældende Lovforslag, var det selvfølgelig i Bevidstheden om, at de ikke var grundlovsstridige. Jeg tror rigtignok, at inden det ærede Medlem bruger saa stærke Udtryk her, skulde han søge lidt juridisk Assistance paa dette Omraade.

Dernæst sagde det ærede Medlem med Hensyn til den Kreditpolitik, der har været ført, at jeg vendte Tingene paa Hovedet, og jeg vidste godt, at naar Venstre var naaet hen til saa høj en Rente og Diskonto som i Aarene fra 1920 til 1924, skyldtes det, at hele Renteniveauet laa anderledes andetsteds. Jeg skulde blot huske paa det herostratisk